

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 24.10.1997
COM(97) 551def.

Gewijzigd voorstel voor een

VERODENING (EG) VAN DE RAAD

**tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van bepaald schoeisel
met bovendeeel van textiel, van oorsprong uit de Volksrepubliek China en uit
Indonesië**

(door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2
van het EG-verdrag ingediend)

TOELICHTING

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 165/97 van de Commissie ¹ werden voorlopige antidumpingrechten ingesteld op de invoer in de Gemeenschap van bepaald schoeisel met bovendeel van textiel, van oorsprong uit de Volksrepubliek China en uit Indonesië.
- (2) Bepaalde belanghebbende partijen, communautaire producenten, exporteurs alsmede importeurs dienden schriftelijk opmerkingen in. Alle partijen die hierom verzochten werden door de Commissie in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. De Commissie nam alle opmerkingen in overweging alvorens definitieve conclusies te trekken.
- (3) De Commissie aanvaarde het argument van een Indonesische exporteur dat bij de berekening van dumping geen rekening was gehouden met een factor die van invloed was op de vergelijkbaarheid van de prijs en paste haar berekening van de normale waarde en dumping voor zowel Indonesië als China naar omlaag aan omdat Indonesië werd gebruikt als referentieland voor de berekening van de normale waarde van China.
- (4) Met instemming van de klagers was men van mening dat pantoffels alsmede strandschoenen dienden te worden uitgesloten van de procedure; de procedure werd zo beperkt tot de meerderheid van de ingevoerde producten, namelijk schoeisel voor gebruik buitenshuis.
- (5) Naar aanleiding van de ontvangen opmerkingen en verdere analyse van de beschikbare gegevens was de Commissie van oordeel dat de aanpassing die was uitgevoerd in het stadium van de voorlopige verordening om rekening te houden met het verschil in handelsniveau tussen de CIF-invoer en de verkoop op het niveau franco communautaire producenten bij de berekening van het niveau waarop de schade teniet wordt gedaan zou moeten worden verhoogd.

¹ PB nr. L 29 van 31.1.1997, blz. 3

- (6) Nadat voorlopige maatregelen waren ingesteld deed de Commissie verder onderzoek naar zaken die zij van belang achtte bij de analyse van het communautair belang. Nadat zij zeer uiteenlopende aspecten en de verschillende betrokken belangen had onderzocht kwamen geen dwingende redenen aan het licht die tot de conclusie zouden leiden dat het instellen van definitieve maatregelen niet in het belang zou zijn van de Gemeenschap.
- (7) In het licht van het bovenstaande bevestigde de Commissie haar voorlopige conclusies die ertoe strekken dat het betrokken schoeisel van oorsprong uit Indonesië en de Volksrepubliek China werd ingevoerd met dumping in de Gemeenschap en aanzienlijke schade berokkende aan de communautaire bedrijfstak en stelde zij vast dat het in het belang van de Gemeenschap is beschermende maatregelen te nemen in de vorm van definitieve antidumpingrechten en de voorlopige rechten definitief te innen tegen het definitief ingestelde recht.
- (8) De hierboven uiteengezette uitsluitingen en aanpassingen van de berekeningen zijn in zoverre van invloed op de voorlopige conclusies dat de individuele rechten voor de medewerkende Indonesische bedrijven worden verlaagd met percentages variërend van 0 % tot 14,1 % alsmede de niveaus waarop de residuele schade teniet wordt gedaan die 14,1% bedragen voor Indonesië en 49,2 % voor de Volksrepubliek China.
- (9) Overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad stelt de Commissie de Raad voor definitieve antidumpingrechten in te stellen op de invoer van bepaald schoeisel met bovendeel van textiel, van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Indonesië. Gezien de omvang van de schade wordt tevens aanbevolen dat de Raad de voorlopige antidumpingrechten int ten bedrage van de definitieve rechten.

Gewijzigd voorstel voor een

VERODENING (EG) VAN DE RAAD

tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van bepaald schoeisel met bovendeel van textiel, van oorsprong uit de Volksrepubliek China en uit Indonesië

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit derde landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap¹, inzonderheid op artikel 9, lid 4,

Gezien het door de Commissie na raadpleging van het Raadgevend Comité ingediende voorstel,

Overwegende hetgeen volgt :

A. VOORLOPIGE MAATREGELEN

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 165/97 van de Commissie ² (hierna "de Verordening voorlopig recht" genoemd) werden voorlopige antidumpingrechten ingesteld op de invoer in de Gemeenschap van bepaald schoeisel met bovendeel van textiel vallende onder de Gecombineerde Nomenclatuur (GN) codes 6404 19 10 en ex 6404 19 90 van oorsprong uit de Volksrepubliek China en uit Indonesië.

¹ PB nr. L 56 van 6.3.1996, blz. 1 Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2331/96 (PB nr. L 317 van 6.12.1996, blz. 1).

² PB nr. L 29 van 31.1.1997, blz. 3

B. HIEROPVOLGENDE PROCEDURE

- (2) Nadat de voorlopige antidumpingmaatregelen waren ingesteld, dienden bepaalde belanghebbenden schriftelijk hun opmerkingen in.
- (3) Partijen die hiertoe een verzoek hadden ingediend werden in de gelegenheid gesteld te worden gehoord door de Commissie
- (4) De Commissie bleef alle informatie die zij nodig achtte voor haar definitieve conclusies verzamelen en verifiëren.
- (5) De partijen werden op de hoogte gesteld van de essentiële feiten en overwegingen op basis waarvan de Commissie voornemens was de instelling van definitieve antidumpingrechten en de definitieve invordering van de bedragen die middels voorlopige rechten waren zekergestellt aan te bevelen. Tevens werd een periode vastgesteld waarin zij hun bezwaren hiertegen naar voren konden brengen.
- (6) De Commissie hield bij haar definitieve conclusies waar van toepassing rekening met de mondelijke en schriftelijke opmerkingen die door de belanghebbende partijen werden ingediend.

C. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

1. Betrokken product

- (7) Voor haar voorlopige conclusies beschouwde de Commissie schoeisel andere dan "sportschoeisel" met een buitenzool van rubber of van kunststof en met een bovendeel van textiel voor zowel gebruik binnenshuis als buitenshuis (vallende onder GN-codes 6404 19 10 en ex 6404 19 90) als één enkele categorie producten. Bepaalde belanghebbende partijen voerden aan dat pantoffels en schoeisel voor gebruik buitenshuis te verschillend waren, met name wat de gebruiksdoeleinden betreft om tot dezelfde categorie producten te worden gerekend.

De betrokken partijen benadrukten in het bijzonder dat een beoordeling of schoeisel voor gebruik binnenshuis en schoeisel voor gebruik buitenshuis kunnen worden beschouwd als een enkele categorie producten het uitvoeren van een tweevoudige test ten aanzien van de verwisselbaarheid zou moeten meebrengen. Op de eerste plaats zou moeten worden bepaald of een schoen voor gebruik buitenshuis een schoen voor gebruik binnenshuis kan vervangen en op de tweede plaats of een schoen voor gebruik binnenshuis een schoen voor gebruik buitenshuis kan vervangen.

- (8) Ten aanzien van het eerste punt, dient te worden opgemerkt dat bepaalde tot de onderzochte soort behorende lichte schoenen voor gebruik buitenshuis voor gebruik binnenshuis pantoffels kunnen vervangen. Omgekeerd blijken pantoffels niet geschikt voor de meeste vormen van gebruik buitenshuis daar zij gewoonlijk niet erg stevig zijn. Dit wordt eveneens bevestigd door het beeld dat de gebruiker van beide producten heeft. Derhalve moet worden geconcludeerd dat aan de tweede voorwaarde ten aanzien van de verwisselbaarheid, dat wil zeggen dat een schoen voor gebruik binnenshuis een schoen voor gebruik buitenshuis kan vervangen, niet is voldaan en dat diengevolge pantoffels en tot de onderzochte soort behorend schoeisel voor gebruik buitenshuis niet beschouwd kunnen worden als één enkele categorie producten. Deze conclusie brengt ook met zich mede dat de uitkomst van het onderzoek onderscheid moet maken tussen pantoffels en schoeisel voor gebruik buitenshuis.

De vertegenwoordigers van de klagende communautaire bedrijfstak werden van deze conclusie op de hoogte gesteld en verzetten zich niet tegen het onttrekken van pantoffels aan de procedure, hoewel zij te kennen gaven dat zij niet volledig de bovenstaande zienswijze deelden.

(9) Verwijzend naar het feit dat in het stadium van de voorlopige verordening een bepaald soort schoeisel, dat soms onder de naam “espadrilles” bekend staat werd van de procedure uitgesloten, verzocht een aantal belanghebbende partijen, bepaalde producten die zeer specifiek zouden zijn verder uit te sluiten van deze procedure en motiveerde dit verzoek met verschillende argumenten. Dit verzoek wordt hieronder geanalyseerd.

(a) *Neopreen schoeisel*

(10) Verschillende importeurs vroegen een bepaald soort schoeisel, dat als “diving boots” bekend staat, wordt vervaardigd uit neopreen en gebruikt wordt voor bepaalde watersporten zoals duiken uit te sluiten van de procedure. Neopreen is inderdaad een materiaal dat over het algemeen versterkt is met een textiellaag wanneer dit gebruikt wordt voor de vervaardiging van schoeisel zodat het grootste buitenoppervlak van het materiaal waaruit het bovendeel is vervaardigd, uit textiel bestaat en het betrokken schoeisel moet worden ingedeeld onder GN-post 6404. Omdat bepaalde watersporten zoals duiken voorts niet uitdrukkelijk als een “sportactiviteit” in de zin van de gecombineerde nomenclatuur worden beschouwd, werd aangevoerd dat schoeisel van neopreen weliswaar moet worden ingedeeld onder GN-code 6404 19 90, maar vanwege de specifieke kenmerken niet tot één enkele categorie producten zou behoren waarop deze procedure betrekking heeft.

(11) Na deze kwestie meer diepgaand te hebben onderzocht stelde de Commissie vast dat het schoeisel van neopreen in kwestie in winkels voor watersportbenodigdheden wordt verkocht en niet in schoenwinkels en duidelijk tot een specifieke markt behoort. De fysieke kenmerken en het gebruik waarvoor dit schoeisel is bestemd betekenen dat de consument dit soort schoeisel als een duidelijk ander product beschouwt dan schoeisel dat kan worden gerekend tot de categorie in kwestie van “schoeisel met een bovendeel van textiel niet bestemd voor sport”.

- (12) Gevraagd naar hun reactie maakten de vertegenwoordigers van de klagende communautaire bedrijfstak geen bezwaar tegen deze conclusie maar gaven aan dat zij, indien een uitzondering zou worden gemaakt, zouden staan op een voldoende nauwkeurige omschrijving van het schoeisel in kwestie om ontwijking van rechten te voorkomen.
- (13) Gezien het bovenstaande alsmede het feit dat het desbetreffende schoeisel duidelijk door de douane-autoriteiten kan worden geïdentificeerd, is men van mening dat schoeisel van neopreen, dat soms onder de naam "duikschoenen" of "watersportschoenen" bekend staat van de procedure moet worden uitgesloten.

b) "Trekkingsschoenen"

- (14) "Trekking" wordt in de zin van de gecombineerde nomenclatuur niet beschouwd als een sportactiviteit en trekkingsschoenen met bovendeel van textiel vallen derhalve over het algemeen onder GN-code 6404 19 90. Een aantal partijen verzocht dit product uit te sluiten van de procedure en wel om twee redenen. Allereerst omwille van het feit dat het product in kwestie tegen een hoge prijs en zonder dumping wordt verkocht. Voorts voerden bepaalde importeurs aan dat zij redelijkerwijze hadden kunnen verwachten dat de maatregelen niet van toepassing zouden zijn op trekkingsschoenen omdat de Spaanse versie van het bericht van inleiding³ in de daarin vervatte lijst van uitzondering de woorden "cross-country ski footwear" had vertaald met "botas de senderismo" het Spaanse equivalent van "trekking shoes".

³ PB nr. C 45 van 22.2.1995, blz. 2

- (15) Wat het eerste argument betreft, kan worden opgemerkt dat uit de informatie die ter beschikking werd gesteld door de samenwerkende exporteurs en die door de Commissie werd gebruikt voor het onderzoek van dumping niet bleek dat geen dumping meer plaatsvond bij dit soort schoeisel.
- (16) De veronderstelling waarin bepaalde importeurs verkeerden en die zij legitiem achten, dat trekking shoes niet aan de maatregelen zouden worden onderworpen (voortvloeiend uit het feit dat de Spaanse versie van het bericht van inleiding een onjuiste vertaling bevatte van de term "cross-country ski footwear") kan om de volgende redenen niet als argument worden aanvaard :

Allereerst moet worden verwezen naar de jurisprudentie van het Hof van Justitie (Zaak 250/80, Anklagemyndigheden vs. Schumacher en anderen, Arrest van 27 oktober 1981), welke ertoe strekt dat waar er een onderscheid bestaat tussen de verschillende taalversies van bepalingen, deze bepalingen moeten worden uitgelegd in hun context en in het licht van hun doel.

De Gemeenschap heeft gedurende lange tijd steeds een limitatieve lijst opgesteld van zogenaamde "sportactiviteiten" in het kader van de Gecombineerde Nomenclatuur. Duidelijker gezegd, het was duidelijk dat de formulering van het bericht van inleiding louter een citaat was van de bepalingen van postonderverdeling aantekening 1, onder b), van Hoofdstuk 64 van de Gecombineerde Nomenclatuur waarin de termen "ski boots en cross-country ski footwear" in de Spaanse versie worden vertaald door de woorden "calzado para esquiar" en niet door de woorden "botas de esquí, senderismo".

- (17) Tot slot dient te worden benadrukt dat schoeisel met bovendeel van textiel van het soort “trekkingschoenen” dat in de gehele EG wordt vervaardigd, behoort tot de producten vermeld in de klacht en duidelijk onder het onderzoek valt. De meeste van deze producten kunnen en worden namelijk ook gebruikt voor andere doeleinden dan het “technische” doel waarvoor ze verondersteld worden te zijn bestemd, hetgeen bevestigt dat zij tot de betrokken productcategorie behoren.

Dienovereenkomstig is men van oordeel dat de zogenaamde “trekkingschoenen” onder deze procedure moeten blijven vallen.

c) *Schoeisel voor medische doeleinden*

- (18) Orthopedische schoenen, d.w.z. schoeisel bestemd om een *specifiek en permanent* gebrek of lichamelijke afwijking te corrigeren, vallen onder hoofdstuk 90 van de Gecombineerde Nomenclatuur en vallen niet onder dit onderzoek. Het product dat onder GN-code 6404 19 90 valt en waarvoor een uitzondering werd gevraagd is schoeisel voor medische doeleinden dat in de apotheek wordt verkocht, niet per paar maar per “voet” en niet specifiek is aangepast aan een bepaalde persoon maar bestemd is voor iedereen die bijvoorbeeld een verstuipte of gebroken enkel heeft. Aangevoerd werd dat een dergelijk specifiek product niet tot de betrokken productcategorie kon behoren.

- (19) Het is duidelijk dat de schoenen voor medische doeleinden in kwestie tot een verschillende markt behoren (zij worden niet in schoenwinkels verkocht maar in apotheken). Voorts worden ze op een zeer specifieke wijze op de markt gebracht (per “voet” en niet per paar, en in specifieke vormen zodat ze op een voet in gips passen) zodat zij in de ogen van de consument een duidelijk verschillend product vormen van de producten die tot de productcategorie in kwestie behoren.

- (20) Gevraagd om een reactie, betoogden de vertegenwoordigers van de klagende communautaire bedrijfstak dat in de Gemeenschap productie van schoeisel voor medische doeleinden bestaat maar dat zij konden instemmen met de conclusie dat de schoenen in kwestie qua fysieke kenmerken en gebruiken voldoende specifiek zijn om niet te worden gerekend tot de categorie in kwestie van "schoeisel met bovendeel van textiel niet ontworpen voor sportbeoefening".
- (21) Gezien het bovenstaande (en gezien het feit dat een dergelijk specifiek product duidelijk kan worden geïdentificeerd door de douane-autoriteiten) is men van mening dat het schoeisel voor medische doeleinden dat in de apotheek niet per paar maar per "voet" wordt verkocht, moet worden uitgesloten van deze procedure.

d) *"Strandschoenen"*

- (22) Strandschoenen zijn schoenen met een bovendeel dat beperkt is tot een enkele strook textiel die bevestigd is aan beide zijden van een dikke, lichtgewicht zool van plastic met kleine binnenholten. Bepaalde belanghebbende partijen stelden dat zodanig product zou moeten worden uitgesloten van deze procedure omdat dit product te veel bijzondere eigenschappen zou hebben om tot de enkele categorie van onderzochte producten te worden gerekend. Tevens werd gesteld dat zodanig product niet langer wordt geproduceerd in de Gemeenschap.
- (23) Gevraagd om een reactie gaven de vertegenwoordigers van de klagende communautaire bedrijfstak toe dat de productie van zulk schoeisel in de Gemeenschap van ondergeschikt belang is, ook al bestaat zij nog steeds. Bovendien stemden de vertegenwoordigers van de communautaire bedrijfstak er mee in dat zulk schoeisel werd uitgesloten van deze procedure, op voorwaarde dat deze vrijstelling beperkt zou zijn tot een product dat niet kan worden gebruikt om te wandelen op andere plaatsen dan een strand of een zwembad en op grond van het feit dat het kan worden onderscheiden van andere typen schoeisel.

- (24) Op grond van het bovenstaande is men van oordeel dat zogenaamde strandschoenen dienen to worden uitgesloten van de procedure.

2. Soortgelijk product

a) Argumenten gebaseerd op het bestaan van verschillende productiemethoden

- (25) De kwestie van schoeisel met zolen van ge vulcaniseerd rubber die tijdens het stadium van de voorlopige verordening (zie overweging 18 van de Verordening voorlopig recht) aan de orde werd gesteld, werd opnieuw door bepaalde belanghebbende partijen naar voren gebracht. Met name werd nogmaals aangevoerd dat de communautaire bedrijfstak schoenen met zolen van ge vulcaniseerd rubber niet in voldoende hoeveelheden produceert en dat de productie veeleer geconcentreerd is op spuitgieten. De resultaten van het verdere onderzoek dat werd uitgevoerd luiden als volgt.

- (26) Hoewel het duidelijk is dat het vulcaniseringsproces verschilt van dat van spuitgieten dient erop te worden gewezen dat de voornaamste relevante criteria bij het vaststellen van het "soortgelijk product" zijn gebaseerd op de algemene, technische of fysieke kenmerken en het gebruik of de functies van producten en niet de methoden die worden gebruikt voor hun productie. In dit verband wordt over het algemeen geen rekening gehouden met kleine verschillen die het gevolg zijn van andere productieprocessen.

- (27) Wat de door verschillende partijen naar voren gebrachte technische argumenten betreft, namelijk het feit dat vulcanisatie *rubber* inhoudt terwijl spuitgieten onder meer *PVC* betekent, hetgeen neerkomt op verschillen t.a.v. de toegang tot de grondstof, visuele verschillen (*PVC* is “glanzender” dan rubber) en verschillen in geur (rubber heeft een typische geur maar *PVC* niet) en verschillende oplos- en smelteigenschappen, kan niet worden ontkend dat er verschillen zijn tussen de chemische en fysische reacties die plaats vinden tijdens het productieproces van deze soorten schoenen. Hierbij mag echter niet worden vergeten dat bij de vervaardiging van ge vulcaniseerd schoeisel over het algemeen *synthetisch* rubber wordt gebruikt. Alle grondstoffen gebruikt bij deze processen, d.w.z. synthetisch rubber en *PVC*, zijn daarom petrochemische derivaten. ongeacht het productieproces.
- (28) Synthetisch rubber is in alle delen van de wereld beschikbaar en wordt voornamelijk in de bandenindustrie gebruikt. Het argument dat producenten van schoeisel met zolen van ge vulcaniseerd rubber in ontwikkelingslanden een betere toegang hebben tot grondstoffen is derhalve niet relevant; het productieproces wordt hierdoor misschien wel rendabeler maar het heeft geen gevolgen voor het feit dat het betrokken product een soortgelijk product is ten aanzien van het communautaire product. Om een onderscheid te maken tussen de schoenen in kwestie, hadden de partijen bovendien criteria toegepast die verder gaan dan de gebruikelijke criteria: in tegenstelling tot rubber kan *PVC* inderdaad smelten doch alleen bij temperaturen van meer dan 80°C, hetgeen veel hoger is dan de temperaturen die bij normaal gebruik zouden kunnen voorkomen. Klanten zouden voorts onder normale omstandigheden geen test uitvoeren met betrekking tot het smeltpunt alvorens dit schoeisel te kopen.

- (29) Het argument dat er een daling van de productie van schoeisel met zolen van ge vulcaniseerd rubber in de Gemeenschap zou hebben plaatsgevonden werd door bepaalde importeurs in een zeer laat stadium van de procedure naar voren gebracht. Uit het ontvangen bewijsmateriaal blijkt echter dat dit productieproces nog steeds wordt toegepast in de Gemeenschap (bijvoorbeeld in Spanje waar een aantal producenten heeft verklaard per jaar in totaal 22 miljoen paar van dit soort schoenen te kunnen produceren) en dat er talrijke producenten zijn in de Gemeenschap die ge vulcaniseerd schoeisel kunnen en willen produceren.

Het onderzoek wees tevens uit dat, in tegenstelling tot argumenten van een aantal partijen, ge vulcaniseerd schoeisel dat wordt ingevoerd uit de Volksrepubliek China en Indonesië soms wordt verkocht als een merkproduct, verpakt in een kartonnen doos en verkocht in gespecialiseerde schoenenwinkels, terwijl schoeisel dat is vervaardigd met behulp van spuitgieten in de Gemeenschap kan worden verkocht als een niet-merkproduct in plastic zakken en in discountzaken.

- (30) De conclusie die kan worden getrokken uit het bovenstaande is dat ge vulcaniseerd schoeisel niettegenstaande technische verschillen bij de productieprocessen rechtstreeks concurreert met schoeisel dat is vervaardigd met behulp van spuitgieten. Deze soorten schoeisel zijn in alle opzichten zo vergelijkbaar dat de gemiddelde consument daartussen geen onderscheid zou kunnen maken.

Er is derhalve geen reden om ge vulcaniseerd schoeisel dat in de Volksrepubliek China en Indonesië wordt geproduceerd en naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd niet te beschouwen als een soortgelijk product ten aanzien van schoeisel dat vervaardigd is met behulp van spuitgieten in de Gemeenschap in de zin van artikel 1, lid 4, van Verordening (EG) nr. 384/96 (hierna de "Basisverordening" genoemd).

b) Argumenten gebaseerd op het verschil dat zou bestaan tussen "productsegmenten"

- (31) Bepaalde partijen hebben er nogmaals op gewezen dat ingevoerd en in de Gemeenschap vervaardigd schoeisel tot verschillende productsegmenten behoren die niet met elkaar concurreren. Zij voerden aan dat schoeisel dat tegen een hogere dan de gemiddelde prijs wordt ingevoerd niet soortgelijk zou zijn, in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening, ten aanzien van schoeisel dat onder of tegen de gemiddelde prijs wordt ingevoerd.
- (32) Deze kwestie was aanleiding voor herhaaldelijke en schijnbaar tegenstrijdige verklaringen van importeurs; sommige importeurs voerden aan dat zij schoeisel invoeren van lage kwaliteit dat zij eenvoudigweg niet konden vinden in de Gemeenschap terwijl anderen aanvoerden dat zij gesofisticeerde producten bestelden in de Volksrepubliek China of in Indonesië die volgens hun eigen specificaties, ontwerp en soms grondstoffen werden vervaardigd.

Uit deze tegenstrijdige verklaringen blijkt gewoon dat de Volksrepubliek China en Indonesië het volledige assortiment van producten dat op de markt wordt aangeboden kunnen vervaardigen en dit ook daadwerkelijk vervaardigen en uitvoeren naar de Gemeenschap. Dit blijkt niet uit invoerstatistieken omdat de gemiddelde prijzen het gevolg zijn van het gros van de invoer dat, zoals bekend, laaggeprijsd schoeisel omvat. De desbetreffende ingevoerde producten en de producten die door de communautaire industrie worden vervaardigd zijn derhalve soortgelijk in de zin van artikel 1, lid 4, van de Basisverordening.

c) *Conclusie*

- (33) In het licht van het bovenstaande wordt bevestigd dat schoeisel dat onder deze procedure valt, dat vervaardigd wordt in de Volksrepubliek China en Indonesië en wordt uitgevoerd naar de Gemeenschap een soortgelijk product is ten aanzien van schoeisel dat in de Gemeenschap wordt vervaardigd in de zin van artikel 1, lid 4, van de Basisverordening. Schoeisel dat onder het huidige onderzoek valt en in Indonesië wordt vervaardigd is dan ook een soortgelijk product ten aanzien van het schoeisel dat wordt vervaardigd in en uitgevoerd uit de Volksrepubliek China naar de Gemeenschap.

D. DUMPING

1. Indonesië

a) *Normale waarde*

- (34) De Indonesische exporteurs maakten er bezwaar tegen dat de Commissie bij het berekenen van de normale waarde gebruik maakte van een winstmarge die was vastgesteld op basis van de winstgevende binnenlandse verkoop van een bedrijf t.a.v. een ander product dan het betrokken product, in dit geval schoeisel met een lederen of kunststofbovendeel. Zij voerden aan dat deze winstmarge buitensporig was en niet representatief voor de industrie.

Omdat de winstmarge bovendien was gebruikt bij het berekenen van de normale waarde voor alle bedrijven in de steekproef voor Indonesië, zouden de normale waarde en derhalve de dumpingmarges buitensporig en onbillijk zijn. Zij voerden aan dat de winstmarge van 7% die in het geval van de communautaire bedrijfstak door de Commissie aanvaardbaar was geacht zou moeten zijn gebruikt.

(35) Dit argument kon niet worden aanvaard. In de eerste plaats bepaalt artikel 2, lid 6, onder b) van de basisverordening dat wanneer er geen verkoop van het betrokken product plaatsvindt op de binnenlandse markt, de VA&A-kosten en de winst die gebruikt worden voor de berekening van de normale waarde, kunnen worden vastgesteld op basis van de werkelijke bedragen die van toepassing zijn op de productie en verkoop van dezelfde algemene categorie van producten voor de exporteur of producent in kwestie op de binnenlandse markt in het land van oorsprong. Deze methode werd toegepast voor het bij overweging 34 van deze verordening bedoelde bedrijf.

In het geval van de twee steekproefbedrijven die geen binnenlandse verkoop hadden van het betrokken product noch van dezelfde algemene categorie van producten, moest de normale waarde worden vastgesteld in overeenstemming met artikel 2, lid 6, onder c), van de basisverordening, d.w.z. aan de hand van elke andere redelijke methode. Onder de omstandigheden van dit onderzoek werd het gebruik van de VA&A en winst die was vastgesteld voor het bij overweging 34 van deze verordening bedoelde bedrijf de meest redelijke methode geacht.

Ten tweede is de winstmarge van 7% die werd gebruikt bij de berekening van de niet-schadelijke prijs voor de communautaire bedrijfstak het minimum dat de Commissie noodzakelijk acht om de schade teniet te doen die is geleden door de Communautaire bedrijfstak en heeft deze derhalve niets te maken met de winstmarge die werd gebruikt bij de berekening van de normale waarde waarbij moet worden uitgegaan van de daadwerkelijke winst die werd geboekt op de Indonesische markt. Het Europese Hof van Justitie heeft voorts in overeenstemming hiermee verklaard dat voorkeur dient te worden gegeven aan het gebruik van werkelijke winstmarges bij het berekenen van de normale waarde.

- (36) Eén van de Indonesische bedrijven van de steekproef betoogde dat de Commissie bij de berekening van de normale waarde gebruik had moeten maken van de kostenramingen die tijdens de verificatie ter plaatse waren overgelegd. Het betrokken bedrijf beschikte evenwel niet over een kostenberekeningssysteem en had alleen kostenramingen die waren gebruikt voor offertes aan potentiële klanten. Deze offertes waren de kosten die zij hadden opgegeven in hun antwoord op de vragenlijsten.

Dit verzoek werd afgewezen omdat het bedrijf niet kon aantonen dat de kostenramingen correct waren. Voor sommige modellen was bovendien geen enkele informatie met betrekking tot de kosten beschikbaar. Voorts was voor geen enkel model, afgezien van de rechtstreekse materiaalkosten, informatie beschikbaar. De aanpak waarvoor werd gekozen in de verordening voorlopig recht, d.w.z. de herberekening van de kosten door de totale kosten van de verkoop, met uitzondering van de VA&A en de winst te herverdelen over de betrokken modellen door gebruik te maken van de in de eigen rekeningen van het bedrijf geregistreerde omzet, wordt bevestigd omdat dit de meest geschikte methode wordt geacht voor het vaststellen van de kosten van elk model.

b) Uitvoerprijs

- (37) Omdat geen opmerkingen zijn ontvangen met betrekking tot het vaststellen van de uitvoerprijzen worden de voorlopige conclusies hierbij bevestigd.

c) *Vergelijking*

(38) De Indonesische exporteur, wiens winstgevende binnenlandse verkoop werd gebruikt voor de berekening van de normale waarde voor Indonesië en waarnaar werd verwezen bij overweging 34 van deze verordening, voerde aan dat de Commissie geen rekening had gehouden met een factor die van invloed was op de vergelijkbaarheid van de prijs zoals bedoeld in artikel 2, lid 10, van de basisverordening door voor de normale waarde geen compensatie toe te staan voor kredietkosten. Omdat de Commissie moest vaststellen dat zij inderdaad in gebreke was gebleken heeft zij de berekeningen dienovereenkomstig herzien. Omdat de VA& A van dit bedrijf was gebruikt voor de berekening van de normale waarde voor de andere Indonesische bedrijven in de steekproef moest de normale waarde van deze bedrijven eveneens worden verlaagd om rekening te houden met de compensatie die was toegestaan. Alle berekeningen werden dienovereenkomstig aangepast.

(39) Het bij overweging 36 van deze verordening genoemde bedrijf voerde aan dat men tot de dumpingmarge was gekomen door het gemiddelde te nemen van de kosten van de afzonderlijke modellen en de toepassing van een kunstmatig hoge winstmarge bij de berekening van de normale waarde. Het bedrijf betoogde dat het gebruik van gemiddelden inhield dat de normale waarden werden opgedreven en alle laaggeprijsde uitvoer met dumping plaatsvond. Voorts werd gesteld dat het gebruik van de afzonderlijke normale waarden die het bedrijf had voorgelegd en de toepassing van een redelijke winst zou hebben geleid tot de vaststelling dat er geen dumping plaatsvond.

Gezien de bij overweging 36 van deze verordening beschreven omstandigheden is de Commissie van oordeel dat om te kunnen komen tot een redelijk nauwkeurige berekening van de kosten zij geen ander alternatief had dan de kosten te herberekenen door gebruik te maken van de eigen boekhouding van het bedrijf en de totale kosten van de verkoop, exclusief VA&A en winst, te herverdelen over de betrokken modellen.

d) *Dumpingmarges*

(40) De methodes die werden gebruikt voor de berekening van de definitieve dumpingmarges zijn dezelfde als die welke gebruikt werden voor de berekening van de voorlopige dumpingmarges. Een aantal dumpingmarges werd echter gewijzigd om rekening te houden met de compensatie voor de normale waarde die nu is toegestaan zoals beschreven bij overweging 38 van de huidige verordening.

i) In de steekproef opgenomen bedrijven die hun medewerking hebben verleend

(41) De marges die werden vastgesteld en uitgedrukt als een percentage van de CIF-prijs, grens-Gemeenschap zijn als volgt :

- P.T. Dragon	4,0 %
- P.T. Emperor Footwear	0,0 %
- P.T. Sindoll Pratama	24,9 %

ii) Producenten/exporteurs die hun medewerking hebben verleend maar niet werden onderzocht

(42) Gezien bovenstaande veranderingen van de dumpingmarges van de in de steekproef opgenomen bedrijven die hun medewerking hebben verleend, wordt de marge voor de twee bedrijven die hun medewerking hebben verleend maar niet werden onderzocht, uitgedrukt als een percentage van de CIF-prijs, grens-Gemeenschap, nu definitief vastgesteld op 14,2 %.

iii) Dumpingmarge overige ondernemingen

(43) Gezien bovenstaande veranderingen van de dumpingmarges van de samenwerkende bedrijven in de steekproef en rekening houdende met de beperking van onder de procedure vallende producten vermeld in overweging 8, bedraagt de definitieve marge uitgedrukt als een percentage van de CIF-prijs, grens-Gemeenschap, nu 39,7 %.

2. Volksrepubliek China

a) *Individuele behandeling*

- (44) De Chinese exporteurs voerden aan dat de Commissie haar afwijzing van de verzoeken voor individuele behandeling van de Chinese exporteurs die hun medewerking hadden verleend onvoldoende had gemotiveerd. Zij drongen voor de definitieve vaststelling aan op een individuele behandeling.

Het beleid van de Commissie ten aanzien van landen zonder een markteconomie houdt echter in dat één recht wordt gehanteerd voor het gehele land, met uitzondering van bedrijven die kunnen aantonen onafhankelijk te zijn van de staat. Geen van de betrokken bedrijven kon dit echter naar behoren aantonen omdat ze alle banden onderhielden met de Chinese Staat, hetzij rechtstreeks, hetzij via provinciale of gemeentelijke autoriteiten. Omdat verdere informatie over deze kwestie ontbreekt worden de voorlopige conclusies ten aanzien van de afwijzing van de verzoeken voor individuele behandeling hierbij bevestigd.

b) *Normale waarde*

- (45) De Chinese exporteurs betoogden dat zij onvoldoende informatie hadden ontvangen van de Commissie over de Indonesische schoenen die werden gebruikt ter vergelijking met de uitgevoerde Chinese modellen. Zij zouden met name onvoldoende informatie hebben gekregen over de gebruikte grondstoffen en de productieprocessen van de Indonesische schoenen aan de hand waarvan zij om aanpassingen konden vragen voor verschillen in fysieke kenmerken.

Met het oog op een zo eerlijk mogelijke vergelijking van de modellen heeft de Commissie de Chinese exporteurs herhaaldelijk om informatie gevraagd met betrekking tot het ontwerp, de samenstelling en het materiaal dat gebruikt werd voor de naar de Gemeenschap uitgevoerde modellen. De Chinese exporteurs hebben haar slechts zeer onvolledige informatie verstrekt. De Commissie moest de vergelijkbaarheid dan ook beoordelen op basis van de beschikbare informatie en, zoals dat ook het geval was voor de voorlopige maatregelen, werden Indonesische modellen gebruikt die als soortgelijk werden beschouwd of bij het ontbreken hiervan de grootste gelijkenis vertoonden met de Chinese modellen die door de Chinese bedrijven in de steekproef naar de Gemeenschap werden uitgevoerd. Alle informatie waarop de vergelijking werd gebaseerd werd ter beschikking gesteld van de Chinese exporteurs.

c) *Uitvoerprijs*

- (46) Omdat geen opmerkingen werden ingediend wat betreft het vaststellen van de uitvoerprijzen worden de voorlopige vaststellingen hierbij bevestigd.

d) *Vergelijking*

- (47) Omdat Indonesië voor het vaststellen van de normale waarde voor de Volksrepubliek China als referentieland werd gehanteerd, werd de enige marge voor de Volksrepubliek China aangepast aan de Indonesische normale waarde als bedoeld bij overwegingen 38 en 40 van de huidige verordening en verlaagd om rekening te houden met de compensatie die werd toegestaan voor kredietkosten.

e) *Dumpingmarge*

- (48) De Chinese exporteurs vroegen zich in sommige gevallen af of de methode van de Commissie waarbij de gewogen gemiddelde normale waarden worden vergeleken met de uitvoerprijzen van afzonderlijke Chinese exporttransacties naar de Gemeenschap wel juist is. Zij betoogden dat de prijzen bij uitvoer voor de verschillende afnemers, gebieden of tijdvakken onvoldoende verschillen vertoonden en dat op grond van artikel 2, lid 11, van de basisverordening een gewogen gemiddelde normale waarde zou moeten worden vergeleken met een gewogen gemiddelde prijs bij uitvoer. Na haar berekening opnieuw te hebben bekeken stelde de Commissie vast dat de prijsverschillen klein waren en dat de gewogen gemiddelde waarden voor de definitieve vaststellingen inderdaad zouden moeten worden vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijzen.

Op die basis en rekening houdende met de beperking van de onder de procedure vallende producten vermeld in overweging 8, bleek de enige dumpingmarge die werd berekend voor de Volksrepubliek China, uitgedrukt als een percentage van de CIF-prijs, grens-Gemeenschap 133,2 % te bedragen.

E. COMMUNAUTAIRE BEDRIJFSTAK

- (49) Bepaalde partijen bleven van mening dat de Commissie de representatieve aard van de communautaire bedrijfstak die het bewijs van schade had geleverd, onvoldoende had aangetoond en droegen hiervoor bijkomende argumenten aan. Het cijfer voor de "totale communautaire productie" zou volgens hen geen betrouwbaar uitgangspunt zijn en zij hadden kritiek op de steekproeftechniek van de Commissie. Ook werden vraagtekens gezet bij de "anonieme behandeling" die aan bepaalde communautaire producenten was verleend.

1. Totale communautaire productie

- (50) Vóór de inleiding van de procedure werd nagegaan in hoeverre de klacht werd gesteund. De totale geraamde omvang van de EG-productie van het soortgelijk product aan de hand waarvan de positie van de 68 klagende communautaire producenten werd beoordeeld, werd vervolgens opnieuw onderzocht (voor de periode 1991 tot 1994) ter kantore van de nationale schoeifederaties en bleek correct.

Voorts dient erop te worden gewezen dat voor het cijfer van de "totale productie" van het soortgelijk product, waarop de situatie werd beoordeeld, werd uitgegaan van de hoogst mogelijke productie in de Gemeenschap. Omdat geen betrouwbare gegevens voorhanden waren kon geen onderzoek worden uitgevoerd om na te gaan, overeenkomstig de bepalingen van artikel 4, lid 1, onder a), van de basisverordening, of de omvang van de productie van bepaalde niet-klagende producenten had moeten worden uitgesloten van deze "totale productie" op grond van het feit dat de voornaamste activiteit van het bedrijf uit invoer bestond en niet zozeer uit productie binnen de EG.

Van dergelijke zogenaamde communautaire producenten, die in sommige gevallen aanzienlijke hoeveelheden invoerden, is tevens bekend dat zij een relatief groot aantal paar schoenen produceren in de EG. Als in verband hiermee voldoende informatie ter beschikking was gesteld, zou dat deel van de in de Gemeenschap geproduceerde hoeveelheid niet zijn meegerekend tot het cijfer voor de totale productie. Daarom werd bij de 28 bedrijven in de "eerste groep" zoals omschreven bij overweging 6 van de Verordening voorlopig recht een test uitgevoerd om na te gaan wat de voornaamste activiteit van hun bedrijf was. Hieruit bleek dat elk bedrijf zijn voornaamste activiteit in de Gemeenschap uitoefende (zoals toegelicht bij overweging 55 van de Verordening voorlopig recht).

- (51) De representatieve aard van de onderzochte communautaire bedrijfstak, die op een redelijke wijze werd beoordeeld op basis van volstrekt nauwkeurige cijfers, wordt derhalve bevestigd.

2. Steekproef

a) Beginfase van het onderzoek

- (52) Gezien het grote aantal producenten die potentieel partij waren bij de klacht werd in het bericht van inleiding van deze procedure vermeld dat het onderzoek zou kunnen geschieden aan de hand van een steekproef. Bij aanvang van het onderzoek werd dan ook (via de nationale federaties) medewerking gevraagd van een beperkt aantal communautaire producenten, die werden geselecteerd uit de 68 bedrijven die de klacht hadden gesteund.

28 producenten verstrekten zinvolle antwoorden; 9 hiervan werden geselecteerd en hun antwoorden werden grondig onderzocht en ter plekke nagetrokken (deze laatste groep van producenten wordt de “verificatiesteekproef” genoemd in de verordening voorlopig recht).

De 28 bedrijven in de eerste groep vertegenwoordigen iets meer dan 25% van de communautaire productie van het soortgelijk product en kunnen derhalve, omdat hiertegen geen bezwaar is gemaakt, als de communautaire bedrijfstak worden beschouwd.

b) Hieropvolgende ontwikkelingen

(53) Zoals vermeld in overweging 8 van deze Verordening, werd besloten deze procedure te beperken tot schoeisel bestemd voor gebruik buitenshuis en pantoffels van de procedure uit te sluiten. Een afzonderlijk onderzoek van de informatie die uitsluitend schoeisel voor gebruik buitenshuis betreft dat onder deze procedure valt, werd daarom noodzakelijk geacht. Uit dit onderzoek is gebleken dat 17 van de 28 hierboven vermelde communautaire producenten in de eerste groep en 8 van de 9 communautaire producenten in de verificatiesteekproef schoeisel voor gebruik buitenshuis produceren. Vastgesteld werd dat, overeenkomstig de criteria gebruikt voor het beoordelen van de representativiteit van de eerste groep (zie overweging 59 van de Verordening voorlopig recht), de 17 producenten waarnaar zojuist werd verwezen evenzeer representatief zijn voor de communautaire bedrijfstak die schoeisel produceert voor gebruik buitenshuis. Het feit dat deze 17 communautaire producenten 22,3 % van de productie in de Gemeenschap van het soortgelijk product bleek te vertegenwoordigen, terwijl de definitie van het soortgelijk product werd beperkt tijdens dit onderzoek, kan niet af doen aan de hierboven vermelde conclusie betreffende de representativiteit van de communautaire bedrijfstak. Het is immers vrijwel onvermijdelijk dat de voor een steekproef geselecteerde bedrijven, hoewel representatief voor de bedrijfstak in de Gemeenschap, niet de drempel van 25 % overstijgen, indien, zoals in de onderhavige situatie, het aantal communautaire producenten zodanig groot is dat een onderzoek aan de hand van een steekproef gerechtvaardigd is.

(54) Wat de representativiteit van de onderzochte communautaire bedrijfstak betreft dient te worden onderstreept dat de conclusies inzake schade waren gebaseerd op nagetrokken informatie die was verzameld uit verschillende passende bronnen, die alle representatief zijn voor de communautaire bedrijfstak:

- Productie, verkoop, marktaandeel en werkgelegenheid in de Gemeenschap werden vastgesteld op het niveau van alle nationale schoenfederaties en bestrijken derhalve de volledige communautaire productie van het soortgelijk product. Dit feit spreekt overduidelijk de door een belanghebbende, naar aanleiding van de definitieve bekendmaking van feiten en overwegingen op grond waarvan de instelling van definitieve maatregelen wordt overwogen, gedane bewering tegen dat de cijfers die betrekking hebben op de Italiaanse schoenfederatie waren weggelaten bij de vaststelling van de algemene schade-indicatoren;
- De algemene trends met betrekking tot prijzen, kosten en winstgevendheid werden vastgesteld op het niveau van de medewerkende producenten in de eerste groep;
- Het onderzoek naar prijsbederf werd uitgevoerd op basis van gegevens met betrekking tot de prijzen en de kosten die volledig werden nageetrokken en waren verzameld bij de bedrijven in de verificatiesteekproef die qua omvang en productassortiment representatief zijn en gevestigd zijn in de voornaamste producerende lidstaten.

3. Anonieme behandeling van de bedrijven in de verificatiesteekproef

- (55) Een aantal partijen bleef bezwaar maken tegen de “anonieme behandeling” die de Commissie naar hun mening ten onrechte en zonder rechtvaardiging had verleend aan de bedrijven in de verificatiesteekproef en bouwde zijn betoog op dit punt verder uit. Zij betoogden dat de klagende binnenlandse bedrijven voorbereid zouden moeten zijn eventuele “handelsvergoeding” het hoofd te bieden en eisten dat tenminste de namen van de bedrijven in de eerste groep bekend zouden worden gemaakt.

- (56) Er was echter een anonieme behandeling verleend omdat de dreiging veel verder ging dan wat in handelsbetrekkingen als “normaal” kon worden beschouwd. De beperkte bescherming die werd geboden werd in de context van een steekproef bovendien bijzonder toepasselijk geacht omdat hierbij een klein aantal geselecteerde bedrijven onder de schijnwerpers werd gezet hoewel zij een veel grotere groep vertegenwoordigen ten voordele van wie zij optreden.
- (57) Wat de bedrijven in de eerste groep betreft werden de namen van de bedrijven op de niet-vertrouwelijke ingevulde vragenlijsten over het algemeen vervangen door een identificatiesymbool en de meeste nationale schoenfederaties (die de antwoorden hadden doorgegeven) hebben de namen van de bedrijven die hadden geantwoord afzonderlijk vermeld zonder vanzelfsprekend te onthullen welk symbool overeenkwam met welke naam. Alle belanghebbende partijen hadden derhalve toegang tot de niet-vertrouwelijke gegevens die waren verstrekt door zowel de producenten in de eerste groep en, in een afzonderlijk dossier, de gegevens die waren nagetrokken en bevestigd van de bedrijven in de verificatiesteekproef.
- (58) Omdat de ingevulde vragenlijst van de bedrijven in de eerste groep alsmede de door de federaties opgestelde lijsten aan alle partijen ter beschikking werden gesteld voordat de Commissie was ingelicht over bovengenoemde pressie, oordeelde men dat de desbetreffende dossiers aan de hand waarvan het merendeel van de bedrijven kon worden geïdentificeerd, achteraf niet anoniem konden worden gemaakt en derhalve in ongewijzigde vorm toegankelijk moesten blijven. Onder deze omstandigheden oordeelde men het toepasselijk in de uiteindelijke bekendmaking die aan alle partijen werd verstuurd, de lijst van de bedrijven in de eerste groep op te nemen terwijl de namen van de bedrijven in de verificatiesteekproef geheim bleven.

F. SCHADE

1. Cumulatieve beoordeling van de gevolgen van invoer met dumping

- (59) Een aantal partijen was van oordeel dat de gevolgen van de Indonesische en Chinese invoer niet cumulatief zouden moeten worden beoordeeld. Er zou namelijk niet voldaan zijn aan twee voorwaarden :
- (60) Met het oog op de toepassing van artikel 3, lid 4, van de basisverordening moet namelijk worden vastgesteld of de dumpingmarge voor het uit elk land ingevoerde product (waarvoor cumulatie met andere wordt overwogen) meer dan minimaal is, waarbij de instellingen geen rekening zouden mogen houden met de marges voor de overige ondernemingen maar alleen met de marges die zijn vastgesteld voor de medewerkende exporteurs. Dit argument kan niet worden aanvaard, met name gelet op de geringe medewerking van de Indonesische exporteurs. Bovendien zijn de dumpingmarges die zijn vastgesteld voor twee (van de drie in de steekproef geselecteerde) Indonesische exporteurs die hun medewerking hebben verleend, meer dan minimaal.
- (61) Er werd verder aangevoerd dat bepaalde verschillen bij de concurrentievoorwaarden (waarvan de gemiddelde invoerprijzen per paar zouden getuigen die in het geval van Indonesië aanzienlijk hoger zouden liggen dan die van de Volksrepubliek China) van dien aard waren dat cumulatie ongerechtvaardigd was. Hoewel deze verschillen ook via Eurostat enigszins worden bevestigd, was men van oordeel dat :

- deze verschillen niet zodanig zijn dat een duidelijk onderscheid kan worden gemaakt tussen het Indonesische en Chinese prijsbeleid (met name wanneer de gemiddelde prijzen van zowel Indonesië als de Volksrepubliek China worden vergeleken met de gemiddelde prijs van andere derde landen die schoeisel leveren aan de communautaire markt, die veel hoger is dan de gemiddelde prijzen van beide landen die worden onderzocht);

- een uitvoerig onderzoek van de beschikbare informatie aantoont dat de invoer uit Indonesië alsmede die uit de Volksrepubliek China, het volledige prijs scala bestrijkt; en

- op basis van de beschikbare informatie de meest plausibele verklaring voor het bestaande geschil een ietwat verschillend productassortiment is en niet zozeer een duidelijk afwijkend prijsbeleid.

(62) In aansluiting op de uitsluiting van pantoffels van de enkele categorie van onderzochte producten, werden de conclusies betreffende de vraag of een cumulatieve beoordeling van de invoer uit beide landen gerechtvaardigd was opnieuw onderzocht. In 1994 was de hoeveelheid schoeisel ingevoerd onder GN code 6404 19 90 van oorsprong uit de Volksrepubliek China 101,1 miljoen paar groot, terwijl die van oorsprong uit Indonesië 24 miljoen paar omvatte. De marktaandelen van deze met dumping ingevoerde producten waren in dezelfde periode respectievelijk 50,5 en 12 %.

Bovendien werd bevestigd dat er voor deze producten aanzienlijke dumpingmarges waren en konden de conclusies ten aanzien van de mededingingsvoorwaarden, uiteengezet in overweging 68 van de Verordening voorlopig recht, worden bevestigd na de uitsluiting van pantoffels van de procedure. Op deze grondslag was men van mening dat de cumulatieve beoordeling van de effecten van met dumping ingevoerd schoeisel voor gebruik buitenshuis uit de twee betrokken landen gerechtvaardigd was. De voorlopige conclusies (zoals uiteengezet in de overwegingen 64 tot en met 69 van de Verordening voorlopig recht) dienen dan ook te worden bevestigd ten aanzien van de beperkte categorie van schoeisel voor gebruik buitenshuis.

- (63) De gezamenlijke totale hoeveelheid van ingevoerd schoeisel voor gebruik buitenshuis uit de Volksrepubliek China en Indonesië nam toe van 65,4 miljoen paar in 1991 tot 125,1 miljoen paar in 1994, een belangrijke toename van meer dan 90 %. Dit stemt overeen met een toename van het gezamenlijke marktaandeel van 40.5 % in 1991 tot 62.4 % in 1994.

2. Berekening prijsontersbieding

- (64) Aangevoerd werd dat, als er al sprake was van prijsontersbieding, er niet altijd sprake was van prijsontersbieding op het niveau vermeld in de Verordening voorlopig recht. Tijdens de hoorzittingen liet een aantal partijen monsters zien van modellen die vergelijkbaar zouden zijn waarbij bleek dat de ingevoerde modellen (die over het algemeen werden vervaardigd overeenkomstig eigen specificaties en ontwerp van de importeur) duurder waren dan de in de Gemeenschap vervaardigde versies.

Hoewel dit bij een aantal modellen misschien het geval kan zijn, werd dit argument in het onderzoek naar de prijzen van bepaalde modellen van de exporteurs en de Eurostatprijzen niet algemeen bevestigd. Onder deze omstandigheden achtte de Commissie het passend voor het vaststellen van de definitieve conclusies uitsluitend af te gaan op de uitvoerige en/of algemene informatie die tijdens het onderzoek werd verzameld (en zoveel mogelijk werd nagetrokken) op basis waarvan duidelijk werd aangetoond dat er sprake was van prijsontbinding.

- (65) Aangevoerd werd dat de aanpassing voor verschillen in handelsniveau onvoldoende was en moest worden herzien. Bewijsmateriaal werd verstrekt waaruit bleek dat bij de aanpassing van 13% die in het stadium van de voorlopige verordening was verleend met het oog op de verschillen in het handelsniveau tussen de importeurs en de afnemers van de communautaire producenten, alleen rekening was gehouden met het transport binnen de EG en andere bijkomende kosten.

Een verdere analyse werd uitgevoerd die zich vooral richtte op de importeurs die ondersteunende gegevens met betrekking tot deze aanpassing hadden verstrekt, dat wil zeggen de vijf medewerkende importeurs die in de verordening voorlopig recht worden genoemd. Bij deze importeurs was een verificatiebezoek afgelegd en zij vertegenwoordigden gezamenlijk 12,5 % van de omvang van de invoer in kwestie tijdens het onderzoekstijdvak.

Onderzoek wees uit dat drie van hen het betrokken product niet in belangrijke hoeveelheden hadden aangekocht van communautaire producenten tijdens het onderzoekstijdvak maar dat zij veeleer dezelfde afnemers hadden als de communautaire producenten. Om op een billijke wijze te kunnen worden vergeleken moesten de invoerprijzen derhalve worden aangepast om rekening te houden met de kosten tussen de invoer en het tijdstip waarop de producten de afnemers bereikten, en met een redelijke winst. Er werd dan ook rekening gehouden met alle kosten die betrekking zouden kunnen hebben op het betrokken product met uitzondering van de kosten die deel uitmaakten van de productiekosten (zoals grondstoffen die door de importeur werden verschaft aan de producent in het exportland) en derhalve moeten worden opgenomen in de douanewaarde van de goederen als vermeld in Eurostat.

Twee van de vijf importeurs bleken daarentegen afnemers te zijn van communautaire producenten zodat bij hen alleen rekening werd gehouden met de kosten van CIF tot franco opslagplaats, na inklaring (DDP) omdat dit overeenkwam met het handelsniveau waarop de prijzen en kosten van de communautaire producenten waren vastgesteld.

Voor elke importeur werd onderzocht welk verband er bestond tussen de gemiddelde invoerprijs voor het betrokken product en de bovenstaande kosten. Uit dit onderzoek bleek dat om de CIF-prijs aan te passen aan een nieuw handelsniveau dat vergelijkbaar was met dat van de communautaire producenten, rekening moest worden gehouden met twee elementen. Hoewel een deel van de kosten kan worden beschouwd als proportioneel met de waarde van de goederen, bleek het voor een adequate aanpassing tevens nodig een vast bedrag per paar te bepalen om rekening te houden met de kosten die onvermijdelijk verband houden met de invoer, onafhankelijk van de waarde van de goederen.

- (66) Op basis van het onderzochte bewijsmateriaal bleek dat om de CIF-invoerprijs voor het betrokken product op een eerlijke wijze te kunnen vergelijken met de prijzen en kosten van de communautaire producenten, deze met 20% moest worden verhoogd en vervolgens met nog eens 0,2 ecu per paar, plus de normale douanerechten.
- (67) De berekeningen werden dienovereenkomstig gewijzigd maar bleven het bestaan van prijsontersbieding bevestigen die was vastgesteld in de Verordening voorlopig recht. Op basis van Eurostatgegevens, bleken de gemiddelde marges van prijsontersbieding van de medewerkende exporteurs die onderworpen waren aan een voorlopig antidumpingrecht, uitgedrukt als een percentage van de prijzen van de communautaire bedrijfstak, meer te bedragen dan 7 % voor Indonesië en meer dan 18 % voor de Volksrepubliek China.

3. General injury factors

- (68) Omdat geen van de belanghebbende partijen met nieuwe bezwaren kwam met betrekking tot de voorlopige beoordeling van de algemene schadefactoren (zoals onder meer het verbruik op de communautaire markt, productie, verkoop, winstgevendheid en werkgelegenheid in de communautaire bedrijfstak), werden de desbetreffende conclusies niet opnieuw onderzocht.

(69) Gelet op de uitsluiting van pantoffels van de enkele categorie van onderzochte producten, wordt hieronder een kort overzicht gegeven van de voornaamste conclusies betreffende de markt van schoeisel voor gebruik buitenshuis en de communautaire industrie die zulk schoeisel produceert. Deze conclusies werden niet precies vastgelegd in the Verordening voorlopig recht.

- Het totale verbruik in de Gemeenschap nam toe van 161,3 miljoen paar in 1991 tot 200,4 miljoen paar in 1994;
- De productie nam af van 40,4 miljoen paar in 1991 tot 30,8 miljoen paar in 1994, een afname van 24 %;
- Gedurende dezelfde periode gaven de verkopen een afname van 45 % te zien wat betreft de hoeveelheid en een van 32 % wat betreft de waarde;
- De winstgevendheid van verkopen van schoeisel voor gebruik buitenshuis gaf, voor de bedrijven in de eerste groep, een afname te zien van 12.3 % in 1991 tot 2.8 % in 1994 en deze neerwaartse trend werd bevestigd door de trend vastgesteld ten aanzien van de bedrijven in de verificatiesteekproef;
- Wat betreft de werkgelegenheid en bedrijfssluitingen werden geen absolute cijfers voor uitsluitend de productie van schoeisel voor gebruik buitenshuis vastgesteld tijdens het onderzoek aangezien de meeste bedrijven in deze sector in staat zijn zowel schoeisel voor gebruik binnenshuis als schoeisel voor gebruik buitenshuis te produceren. De hierboven vermelde indicatoren in aanmerking nemend kon echter, bij vergelijking met de indicatoren vastgesteld in de Verordening voorlopig recht, de negatieve trend van werkgelegenheid en het aanzienlijke aantal bedrijfssluitingen worden bevestigd voor de communautaire bedrijfstak van producenten van schoeisel voor gebruik buitenshuis.

4. Conclusie inzake schade

- (70) In het licht van het bovenstaande en omdat geen andere argumenten naar voren werden gebracht wordt bevestigd dat, zoals was vastgesteld bij overweging 84 van de verordening voorlopig recht ten aanzien van de communautaire bedrijfstak die zowel schoeisel voor gebruik buitenshuis als schoeisel voor gebruik binnenshuis produceert, de communautaire bedrijfstak die schoeisel produceert voor gebruik buitenshuis aanzienlijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3 van de Basisverordening.

G. OORZAKELIJKE VERBAND

- (71) De meeste exporteurs en importeurs voerden opnieuw aan dat de invoer uit Vietnam moest worden beschouwd als de oorzaak van de schade aan de communautaire bedrijfstak. Hierbij dient te worden opgemerkt dat op het tijdstip dat de klacht werd ingediend het bekende aandeel van Vietnam in de markt van schoeisel voor gebruik buitenshuis relatief beperkt was. De stijging die vervolgens plaatsvond was reeds merkbaar tijdens het onderzoektijdvak, toen het marktaandeel van producten van oorsprong uit Vietnam echter veel beperkter was dan dat van de Chinese producten. Dit betekent dat de gevolgen van de Vietnamese invoer niets afdoen aan het oorzakelijk verband tussen de invoer die onder dit onderzoek valt en de schade die door de communautaire bedrijfstak werd geleden.
- (72) Omdat geen andere met bewijsmateriaal ondersteunde suggesties werden gedaan met betrekking tot de mogelijke oorzaak van de schade, worden de voorlopige conclusies zoals uiteengezet in overwegingen 85 tot en met 95 van de Verordening voorlopig recht derhalve bevestigd. Daarenboven is men van mening dat bovenstaande conclusie evenzeer van toepassing is op schoeisel voor gebruik buitenshuis gelet op bovenvermelde trends.

H. COMMUNAUTAIR BELANG

1. Gevolgen voor de consumenten

(73) Hoewel noch consumenten noch consumentenorganisaties na de publicatie van de verordening voorlopig recht met bezwaren naar voren kwamen, betoogden sommige partijen dat antidumpingmaatregelen communautaire consumenten ernstig zouden treffen en met name consumenten met de laagste inkomens.

Dit argument met betrekking tot de voorziene gevolgen van maatregelen op de prijzen voor de consumenten werd nauwkeurig onderzocht. De resultaten van het onderzoeken luiden als volgt :

a) *Gevolgen in absolute termen*

(74) Wat de prijzen van schoeisel voor distributeurs betreft is het waarschijnlijk dat de communautaire bedrijfstak met een marktaandeel van 9,2 % en een gemiddelde prijs van 5,1 ecu per paar zijn prijzen niet zou kunnen verhogen met de 4,2 % die nodig is om een redelijke winst te kunnen boeken zoals omschreven in de Verordening voorlopig recht (overweging 106) zonder het risico te lopen dat de huidige sterke neerwaartse trend wat het marktaandeel betreft zich voortzet. Bovendien vertegenwoordigt de invoer uit landen die niet bij dit onderzoek betrokken zijn 28,4 % van de markt van het betrokken product en wordt verwacht dat producenten in deze derde landen niet bereid of in staat zijn aanzienlijke prijsverhogingen in te voeren.

Voor Indonesië is het niveau waarop de schade ongedaan wordt gemaakt aanzienlijk lager dan dat voor de Volksrepubliek China; de gemiddelde prijs van de invoer bedraagt namelijk 2,57 ecu per paar. Omdat het marktaandeel van schoeisel van oorsprong uit de Volksrepubliek China 50,5 % bedraagt (met een gemiddelde prijs van 1,83 ecu per paar) en gezien het voorgestelde recht zal de maximale te voorziene gemiddelde impact van de voorgestelde maatregelen op de betrokken markt als geheel neerkomen op 0,5 ecu per paar.

Alleen wanneer de distributiesector de marges ongewijzigd wil laten en de toegenomen kosten volledig wil doorberekenen naar de consumenten, zullen deze consumenten op hun beurt het dienovereenkomstig bedrag van 0,5 ecu per paar moeten betalen. Omdat het gemiddelde verbruik per hoofd van de bevolking van het desbetreffende schoeisel in de Gemeenschap minder dan 1 paar per persoon per jaar bedraagt, blijft de impact van de voorgestelde maatregelen voor de consumenten duidelijk marginaal.

b) Gevolgen in relatieve termen, gevolgen van de prijs op het verbruik

- (75) De basis van de berekeningen was, in relatieve termen de gemiddelde prijs van het betrokken schoeisel geleverd, opslagplaats distributeur, namelijk 3,6 ecu per paar, waarbij wat de invoer betreft rekening is gehouden met de aanpassingen voor verschillen in handelsniveau zoals omschreven in overweging 66 van deze verordening. Wanneer de laagste opwaardering wordt gebruikt die werd aangetroffen bij de hieronder geanalyseerde distributiekanaalen, d.w.z. 125%, wordt geraamd dat de gemiddelde prijs voor de consument van het betrokken product meer dan 8,1 ecu per paar bedraagt. Wanneer de rechten volledig tot uitdrukking worden gebracht in de prijzen zouden de gevolgen op de prijzen van de consument minder dan 6,5 % bedragen.

Dit percentage dient, zoals hierboven uiteengezet, te worden onderzocht in het licht van zowel de absolute waarde van de stijging (0,5 ecu per paar) als de algemene ontwikkeling van de prijzen. Over de periode van vier jaar die werd onderzocht en als gevolg van de penetratie van de invoer met dumping, daalde de gemiddelde marktprijs geleverd opslagplaats distributeur in nominale termen, een daling die na correctie met het algemene inflatiepercentage neerkwam op meer dan 16%.

- (76) Omdat de consumentenorganisaties geen andere elementen aandroegen noch verder reageerden werd vastgesteld dat de impact van de voorgestelde maatregelen op de consument van het betrokken schoeisel waarschijnlijk minimaal zou zijn. Men kon dan ook concluderen dat geen samentrekking van de vraag moest worden verwacht ten gevolge van het mogelijk volledig doorberekenen van het antidumpingrecht in de prijs voor de gebruiker.

2. Gevolgen voor de distributie

a) Gevolgen voor de distributie als geheel

- (77) Aangevoerd werd dat het instellen van maatregelen een sterke negatieve impact zou hebben op de importeurs. Meer in het algemeen werd uiteenlopend gedacht over de situatie van de volledige distributieketen die, zoals werd aangevoerd, een sector was met een aanzienlijk groter belang in de Gemeenschap dan de schoeiselproductie, zowel qua omzet als werkgelegenheid.

De distributiesector zal, gezien zijn aard, een grotere omzet hebben wat betreft een bepaalde hoeveelheid schoeisel dan de fabricanten waar wordt ingekocht, enkel en alleen als gevolg van zijn distributiemarge. Op de tweede plaats kunnen de werkgelegenheidscijfers voor de distributiesector van schoeisel in het algemeen, waar alle soorten schoeisel worden verkocht, niet worden vergeleken met het werkgelegenheidscijfer in de communautaire productiesector van uitsluitend het betrokken product.

Omdat consumenten buiten de Gemeenschap geen belangrijke hoeveelheden schoenen kopen zou de distributiesector slechts de negatieve gevolgen van antidumpingrechten ondervinden wanneer het verbruik en derhalve de omzet een aanzienlijke daling zouden vertonen of wanneer een neerwaartse druk zou worden uitgeoefend op de distributiemarges die tot doel heeft een stijging van de consumentenprijzen (en een daling van het verbruik) zo laag mogelijk te houden.

Zoals hierboven uiteengezet, is het, in het licht van de te voorziene gevolgen van eventuele maatregelen voor de consumenten van het betrokken product, hoogst onwaarschijnlijk dat het verbruik van het betrokken product aanzienlijk zou dalen zelfs indien de distributiesector zijn huidige marges zou behouden.

Over het geheel genomen kan derhalve worden vastgesteld dat de gevolgen van mogelijke maatregelen voor de distributie sector zeer beperkt zullen zijn. Er werd echter een diepgaande analyse gemaakt in het licht van de structuur van de schoeiseldistributie in de Gemeenschap.

b) Structuur van de schoeiseldistributie in de Gemeenschap

(78) De schoeiseldistributie in de EG verloopt over het algemeen via vier verschillende verkoopkanalen. Dit zijn de merkketens, de onafhankelijke detailhandelaars, de niet gespecialiseerde supermarkten en als vierde categorie, de andere soorten van algemene, niet-gespecialiseerde distributie (kledingzaken en warenhuizen bijvoorbeeld).

i) De onafhankelijke detailhandelaren

(79) Het traditionele distributiekanaal bestaat uit onafhankelijke detailhandelaren die over het algemeen inkopen bij de groothandelaar. De ontwikkelingen in de distributiesector betekenen echter dat de groothandel aan het verdwijnen is en de detailhandelaren nauwere banden aanknopen met een beperkt aantal producenten, of zich in inkooporganisaties verenigen met behoud van hun onafhankelijkheid.

De detailhandelaren zelf bevinden zich in een moeilijke concurrentiepositie omdat zij afzonderlijk geen greep hebben op de prijszetting van hun leveranciers en zij hoge marges nodig hebben om de vrij hoge kosten van detailhandelszaken in stadscentra, waar zij voornamelijk hun bedrijf uitoefenen, te kunnen dekken (150% tot 200%). In sommige lidstaten hebben zij het onderspit moeten delven tegen meer recent ontwikkelde vormen van distributie die onder de andere drie categorieën, met name de merkketens, vallen.

Er dient echter op gewezen te worden dat onafhankelijke kleinhandelaren, als gevolg van hun sterke aanwezigheid in sommige andere lidstaten en hun positie aan het bovenste gedeelte van de markt waar zij een continue handelsrelatie onderhouden met hun klanten, nog altijd de belangrijkste distributieketen zijn in de Gemeenschap voor zover het ten minste de toegevoegde waarde en de werkgelegenheid betreft (meer dan 250.000 personen), hoewel zij qua marktaandeel (omvang) waarschijnlijk niet op de eerste plaats staan.

ii) De merkketens

- (80) Deze ketens die soms deel uitmaken van productieactiviteiten in de Gemeenschap, zijn over het algemeen in handen van één of twee grote bedrijven in elk land, die meerdere merken bezitten en het hele marktassortiment bestrijken. Zij werken via supermarkten of discountwinkels buiten de stad die, op grond van de omvang van hun verkoop, prijzen en specialisatie, de druk van de niet-gespecialiseerde supermarkten kunnen weerstaan.

De merkketens verkopen tevens via winkels in de stad en vervangen hiermee de onafhankelijke detailhandelaar omdat zij minder kostbare, gestandaardiseerde winkels hebben die tegemoet komen aan de behoefte van sommige consumenten aan een aankoopmogelijkheid op detailhandelsniveau als alternatief voor de discountwinkels. Als gevolg van hun macht als grote inkopers, hun toegang tot de wereldmarkt (zij voeren op eigen rekening in) en de relatief lage marges waarmee zij opereren, over het algemeen rond de 25% van de kosten van de verkoop voor de centrale handelsorganisatie en 100% gemiddeld voor de winkels, kunnen zij snel een marktaandeel verkrijgen wanneer zij eenmaal de markt betreden en groeipercentages bereiken van meer dan 5% per jaar.

iii) De niet-gespecialiseerde supermarkten

- (81) Niet-gespecialiseerde supermarkten, die qua volume belangrijk zijn maar minder qua waarde van de totale schoeisemarkt als gevolg van de lage gemiddelde prijs van hun verkoop, hebben een sterke invloed op het laaggeprijsde segment van de markt. Hoewel zij soms rechtstreeks kopen van leveranciers buiten de Gemeenschap, doen zij gewoonlijk een beroep op gespecialiseerde importeurs voor hun invoer, die een belangrijk deel vormt van hun schoenenverkoop. De winstmarge die zij gewoonlijk hebben bedraagt ongeveer 100 % maar kan variëren van ongeveer 60 % bij speciale aanbiedingen tot meer dan 130 % bij een aantal communautaire producten. Als gevolg van de aanvullende inspanning van de importeur en het vaste deel van de kosten, ligt de prijs van de invoer uit de betrokken landen via dit verkoopkanaal voor de consument gewoonlijk driemaal hoger dan het CIF-niveau.

iv) Andere verkoopkanalen

(82) Andere verkoopkanalen, zoals verzendhuizen of kledingzaken, begonnen enigszins opgang te maken in bepaalde lidstaten maar geen van hen heeft individueel een belangrijke positie kunnen verwerven in de gehele Gemeenschap. In bepaalde lidstaten vertoont de kostenstructuur van gespecialiseerde verzendhuizen sterke gelijkens met de merkketens. Ketens voor kledingszaken van "kleine" winkels introduceren ook schoenen in hun winkels in de gehele Gemeenschap als een mode-merkartikel, over het algemeen met hogere marges dan op hun gebruikelijke artikelen. Als gevolg van het modeaspect van deze verkoop concurreren zij met de merkketens, hoewel in geringere mate dan de grote warenhuizen in de stadscentra.

c) *Specifieke gevolgen van de voorgestelde maatregelen voor de verschillende verkoopkanalen*

(83) De in overweging 77 van de huidige verordening vervatte algemene conclusie inzake de onafhankelijke detailhandelaren die nog altijd de grootste bron van werkgelegenheid vertegenwoordigen in de communautaire distributie van schoenen, wordt versterkt door het feit dat zij over het algemeen een klein deel van het betrokken product uit Indonesië of de Volksrepubliek China betrekken. Ze zijn gegroepeerd in een federatie die acht lidstaten vertegenwoordigt; deze federatie evenmin als enige andere maakten enig bezwaar tegen eventuele antidumpingmaatregelen.

- (84) Bedrijven die merkketens bezitten hebben de noodzaak van antidumpingrechten aangevochten. Hoewel de algemene conclusie ook op hen van toepassing is, verklaart het feit dat een aantal van hen in sterkere mate afhankelijk is van de invoer met dumping voor de levering van het betrokken product dan de onafhankelijke detailhandelaren waarom zij, wat de distributie betreft, negatieve gevolgen vrezen van de maatregelen voor hun comparatieve concurrentiepositie.

Eventuele maatregelen zullen echter nauwelijks rechtstreekse gevolgen hebben voor de financiële situatie van deze bedrijven indien het recht volledig wordt doorberekend naar de consument. Indirecte financiële gevolgen zijn alleen te verwachten wanneer als gevolg van deze prijsstijging consumenten aanzienlijk minder van het betrokken product zouden kopen. Mocht dit zich voordoen, dan zou dit slechts in beperkte mate het geval zijn, zoals uiteengezet in overweging 76.

Het betrokken product wordt verder nooit afzonderlijk verkocht in gespecialiseerde winkels en vertegenwoordigt als gevolg van de bijzonder lage prijzen minder dan 10 % van de omzet van de medewerkende bedrijven die deel uit maken van merkketens. Zelfs een kleine, niet waarschijnlijke inkrimping van de vraag naar het betrokken product, zou een te verwaarlozen impact hebben op de bedrijven als geheel, met name wanneer de vraag tenminste gedeeltelijk wordt verschoven naar duurdere schoenen met waarschijnlijk een hogere marge in absolute termen.

- (85) De situatie van de niet-gespecialiseerde supermarkten of andere niet-gespecialiseerde winkels zou, gezien de zelfs nog beperktere mate waarin hun verkoop afhankelijk is van het betrokken product, niet mogen worden beïnvloed door maatregelen, zelfs in het geval van de hierboven beschreven marktontwikkeling.

- (86) De situatie van importeurs die leveren aan deze niet-gespecialiseerde distributiekkanalen werd onderzocht omdat zij in sommige gevallen een groter deel van hun omzet invoeren uit de betrokken landen dan hun afnemers. Deze bedrijven beschikken over het algemeen over een zeer beperkte en flexibele structuur waardoor zij alleen kunnen verkopen wanneer de handelsmarge de kosten kan dekken. Hun expertise op de markt en hun vermogen om te ontwerpen en te verkopen worden niet beïnvloed door het land van oorsprong van de goederen. Omdat de antidumpingmaatregelen gevolgen hebben voor de schoenendistributie als geheel zullen deze importeurs kunnen blijven profiteren van elke marktsituatie en hun afnemers ingevoerde Chinese of Indonesische producten of om het even welke niet met dumping ingevoerde producten, alsmede in de Gemeenschap vervaardigde producten, kunnen blijven leveren.
- (87) Er kon niet worden vastgesteld dat het instellen van antidumpingmaatregelen op de betrokken schoenen belangrijke gevolgen zou hebben voor de financiële situatie van de schoenendistributiesector als geheel of een deel ervan.

3. Gevolgen voor de communautaire bedrijfstak en zijn leveranciers

- (88) Opnieuw werd betoogd dat maatregelen geen positieve gevolgen zullen hebben voor de situatie van de communautaire bedrijfstak als gevolg van de verschuiving van de aanvoer uit andere derde landen. Voorts werd betoogd dat de situatie van de bedrijfstak van schoeisel met een bovenddeel van textiel in dit opzicht vergelijkbaar was met die van de producenten van handtassen van kunststof en dat dienovereenkomstig de Raad ook in de onderhavige zaak zou moeten afzien van het nemen van maatregelen.⁴

⁴ Zie overwegingen 105 en 106 van Verordening (EG) nr. 1567/97 van de Raad (PB nr. L 208, 2.8.1997, blz. 31)

Een verschuiving van de aanvoer tussen verschillende landen is geruime tijd een belangrijke factor geweest op de schoenenmarkt. De communautaire bedrijfstak is er door automatisering en rationalisering in geslaagd de voortdurende wijziging van het land waaruit uiteenlopende hoeveelheden werden ingevoerd in de Gemeenschap ten dele te compenseren door meer uit te voeren. Dit zou echter niet het geval kunnen zijn voor de enorme toevloed van invoer met dumping uit de twee landen waarop deze procedure betrekking heeft. Voor wat betreft het gestelde parallelisme tussen deze procedure en de zaak betreffende handtassen van kunststof, dient te worden benadrukt dat het aanzienlijke marktaandeel dat de klagende communautaire bedrijfstak nog altijd heeft in deze zaak en de hoedanigheid van de houders van het risicodragend kapitaal in de meeste exporterende bedrijven, alsmede de omvangrijke industriële investering die noodzakelijk is om schoeisel te produceren, duidelijk elke redelijke en zinvolle vergelijking tussen beide bedrijfstakken uitsluiten. De Raad kan derhalve niet aanvaarden dat het ten einde consequent te zijn nodig is af te zien van het nemen van maatregelen in deze zaak.

- (89) Opnieuw werd aangevoerd dat eventuele maatregelen negatieve gevolgen zouden hebben voor producenten van machines om schoenen te vervaardigen, die in hun verkoop aan Indonesië en de Volksrepubliek China beperkt zouden worden.

De communautaire fabricanten van machines om schoenen te vervaardigen zijn duidelijk aan het investeren in automatisering en met name in het injectieproces. Deze automatisering is gekoppeld aan investeringen in machines en vormen die in de Gemeenschap worden gemaakt zodat een heilzame spiraal van technologische verbetering wordt gecreëerd. Anderzijds is geen bewijsmateriaal ontvangen waaruit blijkt dat exporteurs in Indonesië of de Volksrepubliek China de voornaamste afnemers zijn van de communautaire fabricanten van machines.

(90) Omdat ten aanzien van deze argumenten geen nieuw bewijsmateriaal werd ingediend worden de conclusies van de overwegingen 99 en 104 van de Verordening voorlopig recht dienovereenkomstig bevestigd.

4. Conclusie inzake het communautair belang

(91) Na de verschillende belangen te hebben onderzocht is men van mening dat er geen dwingende redenen zijn om geen actie te ondernemen tegen de invoer met dumping in kwestie. De bij overweging 105 van de Verordening voorlopig recht uiteengezette conclusies worden derhalve bevestigd.

I. ANTIDUMPINGMAATREGELEN

1. Niveau waarop de schade wordt tenietgedaan

a) *Algemene overwegingen*

(92) De berekeningen die zijn gebruikt om het niveau te bepalen waarop de schade wordt tenietgedaan in het stadium van de voorlopige verordening zijn gebaseerd op twee verschillende sets van prijsvergelijkingen. De prijzen van de meest uitgevoerde modellen voor de samenwerkende exporteurs werden vergeleken met de overeenkomstige prijzen van de communautaire bedrijfstak die geen schade berokkenen op basis van een indeling in 16 zogenaamde families van schoeisel waarvan er 13 die schoeisel voor gebruik buitenshuis betreffen, in beschouwing werden genomen voor de definitieve beslissing. Voor het grootste deel van de invoer moest, omdat geen enkele exporteur zijn medewerking verleende, het niveau waarop de schade wordt tenietgedaan worden berekend aan de hand van een gemiddelde voor de betrokken GN-codes, de zogenaamde vergelijking per categorie.

(93) Aangevoerd werd dat de Commissie bij deze vergelijkingen geen rekening had gehouden met verschillen die zouden bestaan tussen schoeisel met zolen van ge vulcaniseerd rubber en schoeisel vervaardigd met behulp van spuitgieten. Op grond van de in de overwegingen 26 tot en met 30 van deze verordening uiteengezette argumenten is men van mening dat de verschillen tussen schoeisel met zolen van ge vulcaniseerd rubber en schoeisel dat vervaardigd is met behulp van spuitgieten niet van dien aard zijn dat zij de algemene prijsvergelijkingen in belangrijke mate beïnvloeden.

Het verschil in productieproces voor de vervaardiging van de zolen van de twee vergelijkbare modellen leidt immers niet tot een verandering van het beeld dat de consument hiervan heeft. Bij de vergelijking van ge vulcaniseerde modellen met in de Gemeenschap vervaardigd schoeisel met behulp van spuitgieten, omdat daar de meest soortgelijke modellen werden aangetroffen, werden de medewerkende exporteurs in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken op basis van de documenten en de niet-vertrouwelijke dossiers die hen ter beschikking stonden; niemand betwiste de vergelijkingen.

- (94) Exporteurs uit de Volksrepubliek China verklaarden dat de beschrijving van de in de Gemeenschap vervaardigde modellen die ter vergelijking werden gebruikt ontoereikend waren. De exporteurs hadden copieën gekregen van de niet-vertrouwelijke dossiers met foto's van de in de Gemeenschap vervaardigde modellen die als referentie werden gehanteerd voor elke familie. Verder waren schriftelijke toelichtingen verstrekt en waren de berekeningen bijgesloten.
- (95) Naar aanleiding van dit argument van de importeurs en om de prijsvergelijkingen te kunnen uitvoeren bij de berekening van het niveau waarop de schade teniet wordt gedaan, werden de CIF-invoerprijzen aangepast aan het prijsniveau franco klant, na inklaring, door gebruik te maken van de aanpassingsmethode die wordt gebruikt voor de beoordeling van de prijsonderbieding zoals uiteengezet bij overweging 66 van deze Verordening.
- (96) Een aantal importeurs betoogde dat zelfs indien schadelijke dumping met betrekking tot schoeisel met een invoerprijs van minder dan 3 USD zou plaatsvinden, dit niet gold voor meer gesofisticeerd schoeisel. Voor de laatste categorie, zou volgens de desbetreffende importeurs een recht van 0% moeten worden ingesteld.

Hoewel inderdaad grote hoeveelheden schoeisel voor gebruik buitenshuis worden ingevoerd tegen een prijs van minder dan 2,5 ecu (equivalent aan 3 USD) bestreek deze invoer, in de steekproef van de onderzochte transacties van de importeurs, slechts 45 % van de waarde van de desbetreffende invoer. Het feit dat het grootste deel van de invoeromzet boven de kritieke prijs lag toont dat de prijzen van invoer van het betrokken product die weliswaar tegen extreem lage prijzen plaatsvond vergeleken met prijzen die onder normale concurrentievoorwaarden zouden worden gehanteerd, variëren binnen een breed bereik.

De niet-schadelijke prijsniveaus die waren vastgesteld voor de onderzochte communautaire producenten lagen eveneens zowel onder als boven de kritieke prijs die was aangepast aan het passende niveau franco klant (3,7 ecu) afhankelijk van het soort schoen. Omdat geen ander bewijsmateriaal werd ingediend met betrekking tot dit aspect van de markt dient dit argument derhalve te worden afgewezen.

- (97) Omdat geen andere opmerkingen zijn ingediend wordt de algemene methode om het niveau te berekenen waarop de schade teniet wordt gedaan, zoals uiteengezet onder de overwegingen 106 tot en met 112 van de verordening voorlopig recht derhalve bevestigd.

De beperking van de producten die in de procedure betrokken zijn en de aanpassing van het handelsniveau zijn echter, zoals hieronder uiteen wordt gezet, van invloed op de voorlopige conclusies.

b) Indonesië

- (98) Overeenkomstig de in de Verordening voorlopig recht uiteengezette methode liepen de herziene niveaus waarop de schade wordt tenietgedaan voor de hun medewerking verlenende bedrijven in de steekproef voor Indonesië, uitgedrukt als percentage van de CIF-invoerprijs, uiteen van 0 tot 31,5 % met een gemiddelde van 14,1 % dat moet worden toegepast op de medewerkende bedrijven buiten de steekproef. Voor wat betreft de berekening van de marge die de resterende schade teniet zou doen, was men van mening dat, in het geval van een land met een markteconomie zoals Indonesië, de meest billijke grondslag voor berekening het gebruik van het gemiddelde niveau is dat is gevonden op grond van de nagetrokken gegevens die zijn vastgesteld ten aanzien van de in de steekproef opgenomen exporteurs die hun medewerking hebben verleend, namelijk 14,1 %.

c) Volksrepubliek China

- (99) Overeenkomstig de in de verordening voorlopig recht uiteengezette methode werd het herziene niveau waarop de schade wordt tenietgedaan voor de Volksrepubliek China vastgesteld op 49,2 %.

2. Recht

(100) Eén van de samenwerkende Indonesische bedrijven die geen deel uitmaakte van de steekproef maakte bezwaar tegen het feit dat het een recht was toegekend gebaseerd op de gewogen gemiddelde dumpingmarge van de steekproef.

Dit argument kan niet worden aanvaard omdat artikel 9, lid 6, van de basisverordening bepaalt dat wanneer de Commissie haar onderzoek overeenkomstig artikel 17 heeft beperkt, het antidumpingrecht op de invoer van medewerkende bedrijven die geen deel uitmaken van de steekproef niet hoger mag zijn dan de gewogen gemiddelde dumpingmarge die voor de in de steekproef opgenomen partijen is vastgesteld. Bovendien mag er met verwijzing naar overweging 23 van de verordening voorlopig recht op worden gewezen dat de betrokken Indonesische bedrijven hadden ingestemd met deze methode.

(101) Omdat het niveau waarop de residuele schade wordt tenietgedaan voor Indonesië en de Volksrepubliek China, alsmede het individuele niveau voor PT Sindoll Pratama, lager is dan de overeenkomstige dumpingmarges, dient het antidumpingrecht te worden gebaseerd op deze niveaus. Voor de andere samenwerkende exporteurs in Indonesië dient het antidumpingrecht te worden gebaseerd op de hierboven vastgestelde dumpingmarges.

(102) De antidumpingrechten, die van toepassing zijn op de nettoprijs, franco grens-Gemeenschap, vóór inklering dienen derhalve als volgt te luiden :

Land	Producent en exporteur	Antidumpingrecht
VOLKSREPUBLIC CHINA	Alle bedrijven	49,2%
INDONESIE	PT Dragon	4.0%
	PT Emperor Footwear Indonesia	0%
	PT Sindoll Pratama	0%
	PT Bosaeng Jaya	14.1%
	PT Volmacarol	14.1%
	Alle andere bedrijven	14.1%

J. INNING VAN DE VOORLOPIGE RECHTEN

(103) Gezien de hoogte van de dumpingmarges die zijn vastgesteld voor de exporterende producenten en landen, en in het licht van de ernstige schade die werd berokkend aan de communautaire bedrijfstak, wordt het noodzakelijk geacht de bedragen die zijn zekergesteld voor het voorlopig antidumpingrecht op grond van Verordening (EG) nr. 165/97 definitief moeten worden geïnd volgens het definitief te innen tegen het definitief ingestelde percentage. De bedragen die tot zekerheid gesteld zijn van het voorlopig anti-dumping recht dienen echter volledig te worden vrijgegeven, in zoverre ten genoegen van de douane-autoriteiten voldoende wordt aangetoond dat de invoer betrekking had op schoeisel vallende onder GN code 6404 19 10 (pantoffels) of op schoenen die niet onder huidige procedure vallen, zoals beschreven in artikel 1, lid 3, onder b), c) en d) van deze Verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Op de invoer van schoeisel vallende onder GN-code ex 6404 19 90 (Taric code 6404 19 90*90 van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Indonesië), met uitzondering van schoeisel vermeld in lid 3, wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld.
2. Het definitief antidumpingrecht op basis van de nettoprijs, franco grens Gemeenschap vóór inklaring bedraagt :

Land	Producten vervaardigd door	Recht (%)	Aanvullende Taric code
Volksrepubliek China	Alle ondernemingen	49,2%	
Indonesië	Alle ondernemingen met uitzondering van :	14,1%	8900
	PT Dragon	4,0%	8941
	PT Emperor Footwear Indonesia	0,0%	8942
	PT Sindoll Pratama	0,0%	8942

3. Dit recht is niet van toepassing op :

a) schoeisel dat ook bekend staat onder de benaming “espadrilles”, waaronder voor deze verordening wordt verstaan schoeisel met bovendee van canvas, zonder hak en met zolen van gevlochten vezel, al dan niet versterkt met rubber of met kunststof over een variabel oppervlak, met een dikte van niet meer dan 2,5 cm (Taric code 6404 19 90*10);

b) schoeisel dat soms ook bekend staat onder de naam “duikshoenen” of “schoenen voor watersport” waaronder voor deze verordening worden verstaan schoenen met een bovendee van neopreen met een dikte van 2,5 mm of meer, al dan niet aan één of beide zijde gelaagd met textiel, die de voet volledig bedekken met een slijtvaste zool, en ontworpen voor bepaalde watersporten zoals duiken (Taric code 6404 19 90*20);

c) schoenen, ook bekend als “schoenen voor medische doeleinden” waaronder voor deze verordening worden verstaan schoenen die weliswaar niet vervaardigd zijn voor de individuele medische noden van een persoon, maar ontworpen zijn om het herstel te vergemakkelijken tijdens of na therapie of een medische operatie, zoals bijvoorbeeld schoenen om mee te kunnen lopen wanneer de voet in het gips of in verband zit. Deze schoenen bedekken niet de volledige voet en hebben een brede opening zodat zelfs een voet in verband hierin past. Zij worden niet per paar verkocht maar individueel en vertonen tegelijkertijd meer dan één van de volgende kenmerken :

- De sluiting kan worden aangepast aan het verband of de omvang van het gips.
- Speciale binnenzolen of inlegzolen kunnen voor medische doeleinden in de schoen worden geplaatst.
- De zool is zodanig ontworpen dat ongewenst contact van de voet met de grond kan worden vermeden terwijl tegelijkertijd gebruik van de schoen voor andere dan medische redenen wordt uitgesloten.
- De schoen is functioneel ontworpen en is niet voorzien van decoraties of andere mode accessoires

(Taric code 6404 19 90*30);

d) schoeisel, ook bekend als “strandschoenen” waaronder voor deze Verordening worden verstaan schoeisel met een bovendeel dat beperkt is tot een strook textiel die bevestigd is aan beide zijden van een dikke, lichtgewicht zool van plastic met kleine binnenholten en die in verbinding staat met de voet en de bodem. Deze strook textiel laat zowel de voorkant als de achterkant van de voet onbedekt en is niet breder dan een derde van de lengte van de schoen. Aangezien de achterkant van de voet niet wordt ingesloten door de schoen, wordt tijdens het wandelen de hiel van de drager hoger opgeheven dan de zool. Strandschoenen zijn ontworpen om te worden gedragen op het strand of in de nabijheid van een zwembad wanneer de voeten nat of met zand bevuild zijn; hun ontwerp sluit elk praktisch gebruik voor wandelen over een langere afstand uit. (Taric code 6404 19 90 * 40)

4. Tenzij anders bepaald, zijn de voor rechten en andere douanepraktijken geldende bepalingen van toepassing.

Artikel 2

1. De bedragen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 165/97 als zekerheid zijn gesteld voor het voorlopige antidumpingrecht worden definitief geïnd tegen het definitief ingestelde recht, met uitzondering van de bedragen waarvoor ten genoegen van de douane-autoriteiten kan worden vastgesteld dat zij betrekking hadden op de invoer van hetzij schoeisel vallende onder GN code 6404 19 10 hetzij schoeisel zoals beschreven in artikel 1, lid 3, onder b), c) en d). Deze uitgezonderde bedragen zullen volledig worden vrijgegeven.
2. Bedragen die geïnd zijn en het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven.

Artikel 3

Deze Verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze Verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De Voorzitter

ISSN 0254-1513

COM(97) 551 def.

DOCUMENTEN

NL

02 11

Catalogusnummer : CB-CO-97-569-NL-C

ISBN 92-78-26278-1

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg